

имай прочее мълчаливъ языкъ, и нека говорятъ дѣлата ти за тебе. Кое-то истинно заслужва почетъ и честь, не може нито най голѣмый злодѣецъ да обезчести и посрами.

8. Обаче ако трѣбва и ты да говоришь, тогасъ говори съ кротость; зачто-то чрѣзь распаленныя гнѣвъ, чрѣзь високомѣрно-то своеволие, чрѣзь безочливость-тѣ и желаніето къмъ противорѣчіе раздражавашъ по вече гнѣвъ-тъ и противорѣчіе-то на други-ты и връхъ чужды-ты неправды трупанъ и свои-ты си.

9. Кротость-та ти нека бѣде далечъ отъ гордыя прѣзрителенъ погледъ връхъ противника ти.

10. Една такава гордость е плодъ-тъ на мълчаливъ-тѣ ти злобѣ, а не на истиннѣ-тѣ добродѣтели на кротость-тѣ.

11. Тая гордость приличя на нѣмый, нѣ лукавъ языкъ на гнѣва, кой-то повече съ тоя начинъ иска да си отмѣсти, отъ колко-то чрѣзь хулы и пеуванія. Тоя начинъ не показва кротость, нѣ лукавъ свирѣпость; не показва любовь, нѣ една горчивѣ омразѣ.

12. Истинна-та кротость трѣбва да дыши всякога чувствуванія на смиренномѣдріе, на благоучтивость, на милость и на честность, чрѣзь кои-то да влива въ други-ты едно подобно душевно расположеніе.

13. Обаче тя не трѣбва да ся показва пакъ чрѣзь често-то отъ навикъ усмыхваніе, кое-то, като не произхожда отъ истиннѣ душевнѣ веселость, става само и само за да превръща мнѣнія-та на други-ты.

14. Единъ человекъ, кой-то за всяко нѣчто благодарно ся усмыхнува, е скуденъ или по духа и ра-